

Bilag 6.

Fællesrepræsentationen for
De danske Sparekasser.

Kongensvej 8, København F.

Hr. Statsminister Th. Stauning.

I Tilslutning til den af undertegnede under 19. ds. givne mundtlige Meddelelse om Sparekassernes Stilling ved de den 17. og 18. s. M. mellem Bankerne og Sparekasserne førte Forhandlinger om Penge-Institutternes Medvirken til en Fortsættelse af den paabegyndte Konvertering, og idet man gaar ud fra, at det af Bankerne tilvejebragte Grundlag for disse Forhandlinger nu er Ministeriet bekendt, tillader man sig at meddele Hr. Statsministeren følgende:

I Sparekasselovens § 1, 2det Stykke, er det udtrykkeligt fastslaaet, at Sparekasser ikke maa drive Bankforretninger. Denne Bestemmelse har man hidtil hævdet med stor Styrke, saa vel fra Administrationens som ogsaa fra Sparekassernes Side, hvor man altid har været interesseret i at arbejde for, at Skillelinien mellem Banker og Sparekasser blev saa skarpt optrukket som overhovedet muligt — en Opfattelse, der i øvrigt ogsaa har været hævdet fra Bankernes Side for at hindre Sparekassernes Indtrængen paa Bankernes Omraade.

Det er nu Sparekassernes enstemmige Opfattelse, at Paatagelse af Garantier er udprægede Bankopgaver, og at Sparekassernes Medvirken ved Dannelsen af det foreslaaede Garanti-Konsortium, hvad enten dette sker direkte eller i Form af Undergarantier, er stridende mod Sparekasselovens § 1, 2det Stykke, og Sparekasserne kan dels under Hensyn hertil, dels under Hensyn til Sparekasse-Institutternes almindelige Stilling i Samfundet som Modtagere og Forvaltere af Landets Sparemidler ikke finde det forsvarligt, at Sparekasserne — selv efter en Ændring af Sparekasseloven — tvinges ind i Forretninger af denne Art, der da ogsaa under tidligere Konverteringer udelukkende er blevet forvaltet af Bankerne.

Under de nu i snart 2 Aar førte Forhandlinger om Gennemførelsen af en Konvertering har Sparekasserne stedse indtaget det Standpunkt, at en Rente-Konvertering til Hjælp for et nødstedt Landbrugs-Erhverv var ønskelig, og paa forskellig Vis, dels ved direkte Rentenedsættelse, dels ved at stille et betydeligt Obligations-Materiale af den højtforrentede Type til Raadighed til frivillig Ombytning, dels endelig paa anden Maade, har Sparekasserne medvirket hertil. Ihvorvel man af det foreliggende Grundlag ser, at man fra Bankernes Side ikke har kunnet tænke sig en samlet Konvertering, men alene en trinvis Konvertering, der endog først og fremmest tager Sigte paa en Konvertering af By-Obligationer, og uden Sikkerhed for, at man vil kunne naa til en Konvertering af Landkreditforeningslaan, vil Sparekasserne dog vedblivende være villige til efter Evne at støtte Konverteringsbestrebelseerne ogsaa under denne Form. Under de med Bankerne førte Forhandlinger har Sparekasserne fremhævet, at en virkningsfuld Støtte